

SPAANSCH KLOOSTERLIEDEREN,

DOOR

C. TIELROOY—DE GRUYTER.

I

HOE ZOU IK VAN U VLUCHTEN?

Hoe zou ik van u vluchten
Als gij zijt voor mijn oogen
Waar ik mij keer of wend?
Mijn voeten, moegeloopen
keer'n bloedend naar uw tent.

Hoe zou ik van u vluchten?
Mijn ademing is waar
uw schaduw scheert de dreven
te land, te zee, te saâm
met u ben ik geweven.

Hoe zou ik van u vluchten,
Waar gij mij telken dag
ten dans voert naar uw wezen?
In ongeschonden nach-
ten mijn droomen naar u rezen?

Hoe zou ik van u vluchten,
Waar 'k in u verzonken ben,
en wacht, door u geheven
te worden, tot ik ben
voor d'eeuwigheid met u omgeven?
Hoe zou ik van u vluchten?

II

NOOIT.

Nooit zal 'k in hunkering uw gezicht
met 't branden van mijn mond beroeren;
het noodlot heeft zijn werk verricht:
het wilde ons ver uit eenen voeren.

Nooit zal 'k bij de aanhef van den nacht
het streelen voelen van uw handen;
ik heb u ademloos gewacht,
maar zag alleen de sterren branden.

Nooit zullen wij in 't diepst gepeis
en heet verlangen elkaar bereiken;
Als we eenzaam zijn uiteen gereisd
gaat eenmaal ook 't verlangen wijken;
in gemis aan u zal 'k dan bezwijken.

III

BROOD EN WIJN.

'k Verlang naar u,
gij zijt mijn brood!

'k Wil bij u zijn,
gij zijt mijn wijn.

Draag me in uw leven,
ik kan 't niet derven,

toef waar ik blijf,
of ik zal sterven;

De spijkers van uw kruis
gaan door mijn vleesch,

ik heb geen huis
meer sinds gij reest;

Mijn oogen branden
hun licht voor u,

Mijn lippen preevlen
alleen voor u;

Ik heb mijn handen
saamgevouwen

tegen de avond-
hemelen aan,

ik kan mijn minnaar
niet aanschouwen;

waar bleef 't teeken?
Kom nader staan!

De dag treedt af
in dof verdriet,

wat in mij wel
ten nacht geschiedt,

't is pijn van hel
en duisternis,

want buiten u
is 't àl gemis.

Ik heb u lief:
dit is mijn nood,

ik heb u lief
breng mij mijn dood!

Want in den dood
Zal alle lust

naar liefde zin-
ken in de rust.

Daar zal 'k bevrijd
zijn neergeleid.
